

საქმე №330310019002945432

საქმე №-----

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა საქართველოს სახელით

30 ივლისი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა
კოლეგია

მოსამართლე - ლეილა გოგიშვილი
სხდომის მდივანი - ანა მგელაძე

მოსარჩელე - შ-----

წარმომადგენელი - ზ-----ი

მოპასუხე - სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტო

წარმომადგენლები - თ-----ი, ე-----ი

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების
ბათილად ცნობა, თანხის ანაზღაურება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ სოციალური მომსახურების
სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის დეპარტამენტის
უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018 წლის 27 აგვისტოს №-----
გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო
პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე
უარის თქმის შესახებ;

1.2. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ სოციალური მომსახურების
სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2019 წლის 01
აპრილის №----- გადაწყვეტილება შ-----

----- 2018 წლის 12 სექტემბრის №---- ადმინისტრაციული
საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ.

1.3. სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს შ-----

----- სასარგებლოდ დაეკისროს ჯ-----სათვის
გაწეული სამედიცინო მომსახურების ღირებულების ანაზღაურება
5860,13 ლარის ოდენობით.

მოსარჩელის განმარტებით, პაციენტი ჯ-----, გეგმიური ოპერაციული
მკურნალობის ჩატარების მიზნით, მათ სამედიცინო დაწესებულებაში
მოთავსდა 2018 წლის 01 აპრილს. 02.04.18-ში ჩატარდა ოპერაცია აორტა-
ორმხრივი ბარძაყის შუნტირება. აღნიშნულ შემთხვევაზე თავად სააგენტოს
მიერ არასწორი კომპონენტით გაიცა მიმართვა (ნაცვლად გეგმიური
ქირურგიული კომპონენტისა (გარდა კარდიოქირურგიისა) მითითებულ იქნა
კარდიოქირურგია), რაც შემდგომ გახდა მათივე წარმომადგენლის/ინსპექტორის
მხრიდან შემთხვევაზე „არ ანაზღაურების“ სტატუსის მიკუთვნების მიზეზი.

სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2018 წლის 27 აგვისტოს №-----
გადაწყვეტილებით მოსარჩელეს უარი ეთქვა სამედიცინო მომსახურების
ანაზღაურებაზე, უარის მიზეზად კი მითითებულია საქართველოს მთავრობის
2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილებით დამტკიცებული „საყოველთაო
ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ დანართი №1-ის მე-15
მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტი, რომლის თანახმადაც, ანაზღაურებას არ
ექვემდებარება შემთხვევები, როდესაც წარდგენილი სამედიცინო
დოკუმენტაციის ინსპექტირების შედეგად, განმახორციელებელი მიიჩნევს, რომ
მიწოდებული ინფორმაცია არ ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულ ინფორმაციას
და/ან არ აკმაყოფილებს პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო მომსახურების
პირობებს. მოსარჩელე არ ეთანხმება მითითებულ პოზიციას და განმარტავს,
რომ ამ შემთხვევაში მიწოდებული ინფორმაცია (შეტყობინებით გადაცემული
კოდი) და სამედიცინო დოკუმენტაცია (ფორმა №100) ზუსტად ემთხვევა
ერთმანეთს. ავადმყოფობის ისტორიაშიც და ჯანმრთელობის მდგომარეობის
შესახებ ცნობაშიც ასახულია ის კოდი, რაც ატვირთული იქნა პორტალზე.
სააგენტოს მხრიდან მიმართვის არასწორი კომპონენტის მითითებით შეცდომით
გაცემის ფაქტი, თავად სააგენტოს მიერვე არასწორად იქნა შეფასებული და
გადაწყვეტილება მიღებულ იქნა უსაფუძვლოდ. ამასთან, მოსარჩელე მიიჩნევს,
რომ დადგენილების დანართი №1-ის მე-15 მუხლის მე-4 პუნქტის - „ა“
ქვეპუნქტის თანახმად, სააგენტოს შემთხვევის ანაზღაურებაზე უარის ნაცვლად
უნდა ეცნობებინა ხარვეზის თაობაზე და 5 დღის ვადა განესაზღვრა მის
აღმოსაფხვრელად, რაც არ გაუკეთებია.

მოსარჩელე უთითებს, რომ საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო
პროგრამის ადმინისტრირების წესის თანახმად, პროგრამის ადმინისტრირების

პროცესში, თუ მიმწოდებლის მიერ წარმოდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის მიხედვით, მომსახურების დიაგნოზი, ჩარევა და დაზუსტება ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულს და ადგილი არ აქვს პროგრამის მე-15 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევის ანაზღაურებაზე სრულად ან ნაწილობრივ უარის თქმის სხვა საფუძვლებს, აღნიშნული პროგრამული მომსახურება ექვემდებარება ანაზღაურებას. სხვა სახის ისეთი არასწორი მონაცემები, რომლებიც არსებითად არ ცვლიან შემთხვევაზე/პროგრამულ შემთხვევაზე გაწეული მომსახურების მოცულობას და ანაზღაურების პირობებს (მაგ.: პაციენტის დაწესებულებაში მისვლის ფორმა, მიმართვის ნომერი და ა. შ.), განიხილება ხარვეზად, რომლის აღმოუფხვრელობის შემთხვევაში, სამედიცინო მომსახურების მიმწოდებელს დაეკისრება ჯარიმა, 50 ლარის ოდენობით, თითოეულ სამედიცინო შემთხვევაზე. აღნიშნული მექანიკური ხარვეზის გათვალისწინებით, მოსარჩელე მიიჩნევს, რომ სააგენტოს მხრიდან განხილული უნდა ყოფილიყო მხოლოდ და მხოლოდ ხარვეზთან დაკავშირებული ადმინისტრაციული სამართალწარმოების შესაბამისად 50 ლარიანი ადმინისტრაციული ჯარიმის დაკისრება და არა სამედიცინო მომსახურების ანაზღაურებაზე უარი (მით უმეტეს რომ აღნიშნული ხარვეზი/მიმართვის არასწორი კომპონენტით გაცემა, გამოწვეული იყო თავად სააგენტოს შეცდომით).

სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2018 წლის 27 აგვისტოს №----- გადაწყვეტილებაზე მოსარჩელის მიერ დადგენილი წესით წარდგენილ იქნა ადმინისტრაციული საჩივარი, თუმცა სააგენტოს 2019 წლის 01 აპრილის №----- გადაწყვეტილებით საჩივარი არ დაკმაყოფილდა.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მოსარჩელეს მიაჩნია, რომ გასაჩივრებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები მიღებულია კანონის მოთხოვნათა დარღვევით, რის გამოც ისინი ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი, ხოლო სამედიცინო შემთხვევა დაექვემდებაროს ანაზღაურებას.

2. მოპასუხის პოზიცია

2.1. მოპასუხე - სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს წარმომადგენელმა წარმოდგენილი შესაგებლით სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ გასაჩივრებული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები გამოცემულია კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით, რის გამოც არ არსებობს მათი ბათილად ცნობის სამართლებრივი საფუძვლები.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. შ----- 2018 წლის 11 აპრილის ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობით (სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა №IV -100/ა) დგინდება, რომ **პაციენტი - ჯ-----** (დაბ. თარიღი 09.06.1944წ.; შემთხვევის №-----) 2018 წლის 01 აპრილს მოათავსეს შპს „აკად. გ. ჩაფიძის სახელობის გადაუდებელი კარდიოლოგიის ცენტრში“. დასკვნა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ან სრული დიაგნოზი: აორტის ათეროსკლეროზი - I70.0. ჩარევა-PDSH24-აორტა-ორმხრივი ბარძაყის შუნტირება.

ავადმყოფობის მიმდინარეობაში მითითებულია, რომ ICU-ში ავადმყოფი შევიდა 02.04.18-ში 13:00 სთ-ზე. ნათელი გონებისა და დამაკმაყოფილებელი რესპირაციული პარამეტრების ფონზე 02.04.18-ში 17:30 სთ-ზე გაუკეთდა ექსტუბაცია. 03.04.18-ში პაციენტი გადაყვანილ იქნა პოსტოპერაციულ პალატაში, სადაც გართულებებს ადგილი არ ჰქონია. ავადმყოფის ჰემოდინამიკა იყო სტაბილური, ოქსიგენაციური მაჩვენებლები დამაკმაყოფილებელი. პაციენტი ადექვატური, აქტიური. დიურეზი დამაკმაყოფილებელი. ჭრილობის არე სუფთა, მშრალი. ობიექტურად: რითმი სწორი, სინუსური ე.კ.გ. მნიშვნელოვანი ცვლილებების გარეშე. მიეცა შესაბამისი რეკომენდაცია, დანიშნულება და გაეწერა კლინიკიდან სტაბილურ მდგომარეობაში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- შ----- 2018 წლის 11 აპრილის ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობა (სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა №IV -100/ა) (ს.ფ. 21-23);

3.1.2. საქმეში წარმოდგენილი სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანდაცვის მართვის დეპარტამენტის მიერ 2018 წლის 30 მარტს გაცემულ №1125540 მიმართვაში მითითებულია შემდეგი ინფორმაცია: დიაგნოზი: I70.0 - აორტის ათეროსკლეროზი; ჩარევა: PDSH24 - აორტა-ორმხრივი ბარძაყის შუნტირება; **კომპონენტი: კარდიოქირურგია/ინტერვენციული კარდიოლოგია.**

3.1.3. 2018 წლის 07 აპრილს შ-----
---- მიერ გაკეთდა შეტყობინება და ინფორმაცია სამედიცინო შემთხვევების რეგისტრაციის მოდულში გადაცემულია **კარდიოქირურგია/ინტერვენციული კარდიოლოგიის კომპონენტით**, დიაგნოზი: I70.0, აორტის ათეროსკლეროზი; ჩარევა - PDSH24 - აორტა-ორმხრივი ბარძაყის შუნტირება.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანდაცვის მართვის დეპარტამენტის 2018 წლის 30 მარტის №1125540 მიმართვა (ს.ფ. 20);
- სამედიცინო შემთხვევების რეგისტრაციის მოდული (ს.ფ. 69-70);

3.1.4. შ----- 2018 წლის 14 აგვისტოს №----- „ანაზღაურებაზე უარის“ და „სადავო“ სტატუსის მქონე შემთხვევათა რეესტრის თანახმად, №----- სამედიცინო შემთხვევას, შემთხვევის ტიპი - კარდიოქირურგია, სახელმწიფო პროგრამით ასანაზღაურებელი თანხა (ლარებში) – 5860,13 ლარი, განესაზღვრა სტატუსი - არ ანაზღაურდება.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- შ----- 2018 წლის 14 აგვისტოს №----- „ანაზღაურებაზე უარის“ და „სადავო“ სტატუსის მქონე შემთხვევათა რეესტრი (ს.ფ. 15).

3.1.5. სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018 წლის 27 აგვისტოს №----- გადაწყვეტილების თანახმად, პაციენტი ჯ----- საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილებით დამტკიცებული პროგრამის დანართი 1.3-ის მეორე პუნქტით განსაზღვრული სამედიცინო მომსახურების პირობებით მოსარგებლე, 2018 წლის აპრილის საანგარიშგებო თვის პერიოდში მკურნალობდა შპს „აკად. გ. ჩაფიძის სახელობის გადაუდებელი კარდიოლოგიის ცენტრში“. მიმწოდებლის მიერ პროგრამის ფარგლებში შემთხვევა წარდგენილია კარდიოქირურგია/ინტერვენციული კარდიოლოგიის კომპონენტით, პროგრამული კოდი: I70.0. აორტის ათეროსკლეროზი, ჩარევა-PDSH24-აორტა-ორმხრივი ბარძაყის შუნტირება.

არასწორად მიწოდებული კომპონენტის გამო, ინსპექტირების ეტაპზე ამ გადაწყვეტილების დანართის სახით წარდგენილ შემთხვევას №----- განესაზღვრა სტატუსი „არ ექვემდებარება ანაზღაურებას“, საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების დანართი 1-ის მე-15 მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად (წარდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის ინსპექტირების შედეგად, განმახორციელებელი მიიჩნევს, რომ მოწოდებული ინფორმაცია არ ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულ ინფორმაციას და/ან არ აკმაყოფილებს პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო მომსახურების პირობებს).

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის დეპარტამენტის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018 წლის 27

აგვისტოს №----- გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის შესახებ (ს.ფ. 14).

3.1.6. 2018 წლის 12 სექტემბერს შ-----
----- აღმასრულებელმა დირექტორმა №----- ადმინისტრაციული საჩივრით მიმართა სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს და მოითხოვა სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018 წლის 27 აგვისტოს №----- გადაწყვეტილების ბათილად ცნობა და შემთხვევის ანაზღაურება.

სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2019 წლის 01 აპრილის №----- გადაწყვეტილებით შ-----
2018 წლის 12 სექტემბრის №----- ადმინისტრაციული საჩივარი არ დაკმაყოფილდა.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- შ----- 2018 წლის 12 სექტემბრის №----- ადმინისტრაციული საჩივარი (ს.ფ. 16-17);
- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2019 წლის 01 აპრილის №----- გადაწყვეტილება შ-----
----- 2018 წლის 12 სექტემბრის №----- ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ (ს.ფ. 18-19).

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალების შესწავლის, მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებული მტკიცებულებების სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ შ-----
----- მიერ აღძრული სარჩელი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს კანონი „ჯანმრთელობის დაცვის შესახებ“, „საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელი ზოგიერთ ღონისძიებათა

შესახებ" საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილება, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საერთაშორისო სამართლის რიგი უმნიშვნელოვანესი წყაროები (ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაცია, სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ საერთაშორისო პაქტი, ასევე რეგიონალური მნიშვნელობის - კერძოდ ევროპის საბჭოს ფარგლებში მოქმედი უმნიშვნელოვანესი დოკუმენტი - ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენცია), განსაზღვრავენ რა ადამიანის იმ ძირითად უფლებებს, რომლებიც კაცობრიობის განვითარების დღევანდელ ეტაპზე განუსხვისებელია ყოველი გონიერი არსებისაგან, ადგენენ მათი დაცვის გარანტიებსა და ასეთი დაცვის განხორციელების საზედამხედველო მექანიზმებს, ერთ-ერთ უმთავრეს უფლებად, სწორედ სასამართლოსადმი მიმართვის, ასევე სამართლიანი, დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლოთი პირის უზრუნველყოფის ვალდებულებას აწესებენ.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი. ამ კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მხარეები იწყებენ საქმის წარმოებას სასამართლოში, ამ კოდექსში ჩამოყალიბებული წესების შესაბამისად, სარჩელის ან განცხადების შეტანის გზით. ისინი განსაზღვრავენ დავის საგანს და თვითონვე იღებენ გადაწყვეტილებას სარჩელის (განცხადების) შეტანის შესახებ. მოთხოვნის, ანუ დავის საგნის განსაზღვრა წარმოადგენს უაღრესად მნიშვნელოვან და პრინციპული ხასიათის მოთხოვნას, გამომდინარე იქიდანაც, რომ სასამართლო იხილავს სარჩელს და გამოაქვს გადაწყვეტილება სწორედ ამ სასარჩელო მოთხოვნის ფარგლებში. დისპოზიციურობის პრინციპიდან გამომდინარე, მხოლოდ მოსარჩელეს აქვს უფლება განსაზღვროს სარჩელის საგანი, შეცვალოს, გაზარდოს, შეამციროს იგი და ა.შ.

საერთაშორისო სამართლის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს წყაროს, რომელიც საქართველოს კონსტიტუციით, "საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებების შესახებ" საქართველოს კანონისა და "ნორმატიული აქტების შესახებ" საქართველოს კანონის შესაბამისად საქართველოში პირდაპირი მოქმედებს, ადამიანის უფლებების და ძირითადი თავისუფლებების დაცვის ევროპული კონვენცია წარმოადგენს. კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველ

ადამიანს მისი სამოქალაქო უფლებების და მოვალეობების განსაზღვრისას საქმის სამართლიანი და საჯარო განხილვის უფლება აქვს გონივრულ ვადაში დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლოს მიერ, რომელიც შექმნილია კანონის საფუძველზე.

სამართლიანი და თანასწორუფლებიანი საზოგადოების არსებობის მთავარი წინაპირობაა, რომ ყველას ჰქონდეს უფლება მონაწილეობა მიიღოს იმ მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში, რომელიც გავლენას ახდენს მის საარსებო გარემოზე, ჯანმრთელობასა და სოციალურ სტატუსზე. თავად სოციალურ უფლებებში მოიაზრება უფლება ჯანმრთელობის დაცვაზე, რაც უპირველესად სამედიცინო მომსახურების მიღების უფლებას მოიცავს. ზოგადად **ჯანმრთელობის უფლება**, როგორც ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი უფლება ადამიანის უფლებათა შორის, მოხსენიებულია რამდენიმე საერთაშორისო დოკუმენტში (ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული უფლებების საერთაშორისო პაქტის მე-12 მუხლი და ბავშვთა უფლებების კონვენციის 24-ე, მუხლი). ევროპის სოციალური ქარტიის მე-11 (ჯანმრთელობის დაცვის უფლება) და მე-13 მუხლები (სოციალური და სამედიცინო დახმარების მიღების უფლება) ექსკლუზიურად ამ უფლებას ეხება და განმარტავს, რომ „სოციალური და სამედიცინო დახმარების ეფექტური გამოყენების უზრუნველსაყოფად, მონაწილე მხარეები ღებულობენ ვალდებულებას, ნებისმიერმა პიროვნებამ, რომელსაც არ გააჩნია ადექვატური რესურსები, ან არ შეუძლია მოიპოვოს ეს რესურსები საკუთარი მცდელობის, ან სხვა წყაროების შედეგად, განსაკუთრებით სოციალური დაზღვევის სფეროდან, უზრუნველყოფილი უნდა იქნას ადექვატური დახმარებით, ხოლო ავადმყოფობის შემთხვევაში მიიღოს აუცილებელი დახმარება. უზრუნველყოფილი იქნას, რომ ამგვარმა დახმარებამ არ გამოიწვიოს პოლიტიკური ან სოციალური უფლებების შემცირება იმ პირებისათვის, ვინც დახმარებას იღებს. უზრუნველყოფილი იქნას, რომ ყველას შეეძლოს მიიღოს ასეთი რჩევა და ინდივიდუალური დახმარება სათანადო სახელმწიფო, ან კერძო სამსახურებიდან, რათა ლიკვიდირებული ან შემსუბუქებული იყოს პირადი ან ოჯახის მოთხოვნილებები.” ამ მნიშვნელოვანმა უფლებამ ასახვა პოვა ასევე საქართველოს კონსტიტუციაში, რომლის 37-ე მუხლი ადგენს, რომ ყველას აქვს უფლება ისარგებლოს ჯანმრთელობის დაზღვევით, როგორც ხელმისაწვდომი სამედიცინო დახმარების საშუალებით. კანონით დადგენილი წესით განსაზღვრულ პირობებში უზრუნველყოფილია უფასო სამედიცინო დახმარება.

6.2. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი

ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი არის ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები.

მოცემულ შემთხვევაში სასამართლოს მიაჩნია, რომ გასაჩივრებული - სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის დეპარტამენტის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018 წლის 27 აგვისტოს №----- გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის შესახებ და სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2019 წლის 01 აპრილის №----- გადაწყვეტილება შ----- 2018 წლის 12 სექტემბრის №----- ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის საფუძველზე წარმოადგენს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტებს და დავის განხილვისას უნდა შემოწმდეს მათი შესაბამისობა, როგორც საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი აქტის გამოცემის მომწესრიგებელ შესაბამის ნორმებთან, ასევე სხვა საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტების დებულებებთან.

6.3. „საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების მე-15 მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, შემთხვევები შეიძლება კლასიფიცირდეს ორ ჯგუფად: ა) ასანაზღაურებელი შემთხვევა; ბ) შემთხვევა, რომელიც არ ექვემდებარება ანაზღაურებას. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად, ანაზღაურებას არ ექვემდებარება შემთხვევა, როდესაც წარდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის ინსპექტირების შედეგად, განმახორციელებელი მიიჩნევს, რომ მიწოდებული ინფორმაცია არ ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულ ინფორმაციას და/ან არ აკმაყოფილებს პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო მომსახურების პირობებს.

სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018

წლის 27 აგვისტოს №----- გადაწყვეტილების თანახმად, პაციენტი ჯ-----
2018 წლის აპრილის საანგარიშგებო თვის პერიოდში მკურნალობდა შპს „აკად.
გ. ჩაფიძის სახელობის გადაუდებელი კარდიოლოგიის ცენტრში“. მიმწოდებლის მიერ პროგრამის ფარგლებში შემთხვევა წარდგენილია
კარდიოქირურგია/ინტერვენციული კარდიოლოგიის კომპონენტით,
პროგრამული კოდი: I70.0. აორტის ათეროსკლეროზი, ჩარევა-PDSH24-აორტა-
ორმხრივი ბარდაყის შუნტირება. შესაბამისად, არასწორად მიწოდებული
კომპონენტის გამო, ინსპექტირების ეტაპზე შემთხვევას №----- განესაზღვრა
სტატუსი „არ ექვემდებარება ანაზღაურებას“, საქართველოს მთავრობის 2013
წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების დანართი 1-ის მე-15 მუხლის მე-2
პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად.

მოცემულ შემთხვევაში მოპასუხე მხარე მიიჩნევს, რომ ვინაიდან მოსარჩელის
მიერ ინფორმაცია სამედიცინო შემთხვევების რეგისტრაციის მოდულში
გადაცემულია კარდიოქირურგია/ინტერვენციული კარდიოლოგიის
კომპონენტით, გეგმიური ქირურგიული მომსახურების (გარდა
კარდიოქირურგიისა) კომპონენტის ნაცვლად, სახეზე იყო საქართველოს
მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების მე-15 მუხლის 2
პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტი, რაც სამედიცინო შემთხვევის ანაზღაურებაზე უარის
თქმის საფუძველს წარმოადგენდა.

სასამართლო ვერ გაიზიარებს მოპასუხის პოზიციას მოცემულ საკითხთან
დაკავშირებით და ყურადღებას ამახვილებს შ-----
----- 2018 წლის 11 აპრილის ჯანმრთელობის მდგომარეობის
შესახებ ცნობაზე (სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა №IV -100/ა), რომლითაც
დგინდება, რომ პაციენტი - ჯ----- 2018 წლის 01 აპრილს მოათავსეს შ-----
----- . დასკვნა ჯანმრთელობის
მდგომარეობის შესახებ ან სრული დიაგნოზი: აორტის ათეროსკლეროზი - I70.0.
ჩარევა-PDSH24-აორტა-ორმხრივი ბარდაყის შუნტირება.

სასამართლო მიუთითებს ასევე საქმეში წარმოდგენილ სსიპ სოციალური
მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანდაცვის მართვის დეპარტამენტის
მიერ 2018 წლის 30 მარტს გაცემულ №1125540 მიმართვაზე, სადაც
მითითებულია შემდეგი ინფორმაცია: დიაგნოზი: I70.0 - აორტის
ათეროსკლეროზი; ჩარევა: PDSH24 - აორტა-ორმხრივი ბარდაყის შუნტირება;
კომპონენტი: კარდიოქირურგია/ინტერვენციული კარდიოლოგია.
აღნიშნული მიმართვის შესაბამისად, 2018 წლის 07 აპრილს შ-----
----- მიერ გაკეთდა შეტყობინება და
ინფორმაცია სამედიცინო შემთხვევების რეგისტრაციის მოდულში
გადაცემულია **კარდიოქირურგია/ინტერვენციული კარდიოლოგიის**
კომპონენტით, დიაგნოზი: I70.0, აორტის ათეროსკლეროზი; ჩარევა - PDSH24 -

აორტა-ორმხრივი ბარდაყის შუნტირება.

მოცემულ საკითხთან დაკავშირებით მოსარჩელე მხარის წარმომადგენელი განმარტავს, რომ აღნიშნულ სამედიცინო შემთხვევაზე თავად სააგენტოს მიერ გაიცა არასწორი კომპონენტით მიმართვა, კერძოდ, ნაცვლად გეგმიური ქირურგიული კომპონენტისა (გარდა კარდიოქირურგიისა) მითითებულ იქნა კარდიოქირურგია, რამაც გამოიწვია მოსარჩელის მხრიდან შეტყობინებაში იგივე (არასწორი) კომპონენტის მითითება. მოსარჩელე ასევე განმარტავს, რომ მიწოდებული ინფორმაცია (შეტყობინებით გადაცემული კოდი) და სამედიცინო დოკუმენტაცია (ფორმა №100) ზუსტად ემთხვევა ერთმანეთს. ავადმყოფობის ისტორიაშიც და ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობაშიც ასახულია ის კოდი, რაც ატვირთულ იქნა პორტალზე. ამასთან, მოსარჩელე მიიჩნევს, რომ დადგენილების დანართი №1-ის მე-15 მუხლის მე-4 პუნქტის - „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, სააგენტოს შემთხვევის ანაზღაურებაზე უარის ნაცვლად უნდა ეცნობებინა ხარვეზის თაობაზე და 5 დღის ვადა განესაზღვრა მის აღმოსაფხვრელად, რაც არ გაუკეთებია. გარდა ზემოაღნიშნულისა, მოსარჩელე მიიჩნევს, რომ სააგენტოს მხრიდან განხილული უნდა ყოფილიყო მხოლოდ და მხოლოდ ხარვეზთან დაკავშირებული ადმინისტრაციული სამართალწარმოების შესაბამისად 50 ლარიანი ადმინისტრაციული ჯარიმის დაკისრება და არა სამედიცინო მომსახურების ანაზღაურებაზე უარი (მით უმეტეს, რომ აღნიშნული ხარვეზი/მიმართვის არასწორი კომპონენტით გაცემა, გამოწვეული იყო თავად სააგენტოს შეცდომით).

სასამართლო იზიარებს მოსარჩელის პოზიციას მოცემულ საკითხთან დაკავშირებით და მიუთითებს სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2017 წლის 27 აპრილის №04-255/ო ბრძანებაზე, რომლითაც ცვლილება შევიდა „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის ადმინისტრირების წესის დამტკიცების თაობაზე“ სააგენტოს დირექტორის 2015 წლის 18 აგვისტოს №04-241/ო ბრძანებაში. აღნიშნული ბრძანების №1 დანართის მე-5 მუხლის მე-16 პუნქტის თანახმად, პროგრამის ადმინისტრირების პროცესში, თუ მიმწოდებლის მიერ წარმოდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის მიხედვით, მომსახურების დიაგნოზი, ჩარევა და დაზუსტება ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულს და ადგილი არ აქვს პროგრამის მე-15 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევის ანაზღაურებაზე სრულად ან ნაწილობრივ უარის თქმის სხვა საფუძვლებს, აღნიშნული პროგრამული მომსახურება ექვემდებარება ანაზღაურებას. სხვა სახის ისეთი არასწორი მონაცემები, რომლებიც არსებითად არ ცვლიან შემთხვევაზე/პროგრამულ შემთხვევაზე გაწეული მომსახურების მოცულობას და ანაზღაურების პირობებს (მაგ.: პაციენტის დაწესებულებაში მისვლის ფორმა, მიმართვის ნომერი და ა. შ.), განიხილება ხარვეზად, რომლის აღმოუფხვრელობის შემთხვევაში, სამედიცინო მომსახურების მიმწოდებელს

დაეკისრება ჯარიმა, 50 ლარის ოდენობით, თითოეულ სამედიცინო შემთხვევაზე. ამავე მუხლის მე-11 პუნქტის თანახმად კი, პროგრამის ფარგლებში, ანაზღაურებას დაექვემდებარება გეგმური ქირურგიული ოპერაციის ხარჯები (მათ შორის, დღის სტაციონარი), თუ დოკუმენტური ფორმით წარმოდგენილი პროგრამული შემთხვევის დიაგნოზ(ებ)ი და შესაბამისი ჩარევა (ჩარევები) ემთხვევა შეტყობინებაში დაფიქსირებულ დიაგნოზ(ებ)სა და შესაბამისი ჩარევას (ჩარევებს).

მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით ცალსახად დასტურდება, რომ 2018 წლის 07 აპრილს გაკეთებულ შეტყობინებაში მიმწოდებლის მიერ წარდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის მიხედვით, მომსახურების დიაგნოზი (I70.0, აორტის ათეროსკლეროზი), ჩარევა (PDSH24 - აორტა-ორმხრივი ბარდაყის შუნტირება) და დაზუსტება (სტაციონარში მოთავსებისა და გაწერის დრო), ემთხვეოდა შეტყობინებაში არსებულს, ხოლო კომპონენტის არასწორად მითითება, შეიძლება მიჩნეულ იქნეს ისეთი სახის ხარვეზად, რომელიც არსებითად არ ცვლიდა შემთხვევაზე გაწეული მომსახურების მოცულობას და ანაზღაურების პირობებს, ვინაიდან არც ზემოაღნიშნული ბრძანების მე-5 მუხლის მე-16 პუნქტში და არც ამავე მუხლის მე-11 პუნქტში, საუბარი არ არის კომპონენტზე.

სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ასევე „საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების მე-15 მუხლის მე-4 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტზე, რომლის თანახმად, შემთხვევების კლასიფიცირება (შემთხვევა ასანაზღაურებელია, არ ექვემდებარება ანაზღაურებას) ხორციელდება განმახორციელებლის მიერ, თანხის ანაზღაურებამდე ზედამხედველობის ნებისმიერ ეტაპზე. ამასთან, ხარვეზით წარდგენილი შემთხვევები მიმწოდებელს ელექტრონულად ეგზავნება მთლიან შესრულებასთან ერთად. **ხარვეზის აღმოსაფხვრელად და, საჭიროების შემთხვევაში, ნაბეჭდი სახით დოკუმენტაციის განმეორებით წარსადგენად, მიმწოდებელს ეძლევა 5 სამუშაო დღე. დადგენილ ვადაში ხარვეზის აღმოფხვრის შემთხვევაში, შემთხვევები განიხილება როგორც ანაზღაურებას დაქვემდებარებული, ხოლო მითითებულ ვადაში ხარვეზის აღმოუფხვრელობისას, შემთხვევა არ ანაზღაურდება.**

მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში წარმოდგენილი დოკუმენტებისა და მოპასუხის მხარის მიერ სასამართლო სხდომაზე ელექტრონულად გამოქვეყნებული მტკიცებულების საფუძველზე, სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს, რომ თავდაპირველად (21.02.2018წ.) სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანდაცვის მართვის დეპარტამენტის პორტალზე ელექტრონულად დაფიქსირებული მოთხოვნის დროს, სწორედ კლინიკის მიერ იქნა არასწორად

მონიშნული კომპონენტის დასახელება - კარდიოქირურგია/ინტერვენციული კარდიოლოგია, რის შედეგადაც, ისე, რომ არც ხარვეზის გამოსწორებისთვის მიუცია შესაბამისი ვადა და არც რაიმე შეკითხვით მიუმართავს სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს, 2018 წლის 20 მარტს გასცა მიმართვა იმავე მონაცემებით შემთხვევის დაფინანსებაზე, რომლის საფუძველზეც, მოგვიანებით, მოსარჩელემ განახორციელა ქმედება და იმავე დიაგნოზითა და იმავე ჩარევით ჩაუტარდა ოპერაცია პაციენტს, რაც გადაუდებელი იყო და რაზეც თანხმობა განუცხადა მოპასუხემ.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანდაცვის მართვის დეპარტამენტის 2018 წლის 30 მარტის №1125540 მიმართვა წარმოადგენს ადმინისტრაციულ დაპირებას და იგი უნდა შეესრულებინა სააგენტოს. ამასთან, მართალია თავიდან სამედიცინო დაწესებულების შეცდომით განხორციელდა კომპონენტის მიწოდება, თუმცა აღნიშნული არ ყოფილა ისეთი შეცდომა, რომელიც არ შეიძლებოდა შეემჩნია და ენახა ადმინისტრაციულ ორგანოს. გარდა ამისა, არ დასტურდება, რომ შ-----
----- რაიმე სარგებლის მიღების მიზნით განახორციელა აღნიშნული ქმედება და არ დასტურდება ისიც, რომ გეგმიური ქირურგიული მომსახურების (გარდა კარდიოქირურგიისა) კომპონენტით განსაზღვრული თანხის ლიმიტი ამოწურული ჰქონდა პაციენტს და მხოლოდ კარდიოქირურგია/ინტერვენციული კარდიოლოგიის კომპონენტის მითითებით შეძლებდა სრული თანხის მიღებას.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, სასამართლო მიიჩნევს, რომ არ არსებობდა ჯ-----ის სამედიცინო შემთხვევის ანაზღაურებაზე უარის თქმის საფუძველი, რის გამოც სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის დეპარტამენტის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018 წლის 27 აგვისტოს №----- გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის შესახებ, როგორც ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, კანონის მოთხოვნათა დარღვევით არის მიღებული, იგი პირდაპირ და უშუალო ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ ინტერესს, რის გამოც ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი.

6.4. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლში ჩამოთვლილია ის საფუძველები, რომელთა არსებობის შემთხვევაშიც შესაძლებელია ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა. კერძოდ,- დასახელებული მუხლის პირველი ნაწილი ადგენს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან გამოცემის

კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, თუ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან მისი ნაწილი კანონს ეწინააღმდეგება და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მის უფლებას, სასამართლო ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის შესახებ.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის დეპარტამენტის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018 წლის 27 აგვისტოს №----- გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის შესახებ, როგორც ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, კანონის მოთხოვნათა დარღვევით არის მიღებული და იგი მოსარჩელის კანონიერ ინტერესებს პირდაპირ და უშუალო ზიანს აყენებს, რის გამოც იგი ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი. შესაბამისად, რადგან ანაზღაურებაზე უარის თქმის გადაწყვეტილება უკანონოდ იქნა ცნობილი, მოპასუხეს უნდა დაევალოს პაციენტ ჯ-----ს მკურნალობის მიზნით, მოსარჩელე მხარის მიერ გაწეული სამედიცინო მომსახურების ანაზღაურება.

6.5. მოსარჩელის მოთხოვნას ასევე წარმოადგენს სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2019 წლის 01 აპრილის №----- გადაწყვეტილების ბათილად ცნობა შ-----
----- 2018 წლის 12 სექტემბრის №-----
ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლის მეხამე ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს ბათილად ცნობს მისი გამომცემი ადმინისტრაციული ორგანო, ხოლო საჩივრის ან სარჩელის შემთხვევაში – ზემდგომი ადმინისტრაციული ორგანო ან სასამართლო. ამავ კოდექსის 185-ე მუხლის თანახმად, თუ ამ თავით სხვა რამ არ არის დადგენილი,

ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებით ადმინისტრაციული წარმოებისას გამოიყენება ამ კოდექსის VI თავით გათვალისწინებული დებულებანი.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 201-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ ორგანოს ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვის შედეგად გამოაქვს ერთერთი შემდეგი გადაწყვეტილება: ა) ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილების შესახებ; ბ) ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის თაობაზე; გ) ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებულ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს კანონიერებისა და მიზანშეწონილობის თვალსაზრისით ამოწმებს ადმინისტრაციული ორგანო, ხოლო ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის მიხედვით კი, ადმინისტრაციული საჩივრის განმხილველი ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია შეამოწმოს, აკმაყოფილებს თუ არა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი კანონის იმ მოთხოვნას, რომელიც ადმინისტრაციული საჩივრის წარმდგენ პირს ანიჭებს რაიმე უფლებას ან უპირატესობას.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში, იმდენად, რამდენადაც დადგენილი იქნა, რომ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018 წლის 27 აგვისტოს №----- გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის შესახებ, კანონის მოთხოვნათა დარღვევით არის მიღებული და იგი მოსარჩელის კანონიერ ინტერესებს პირდაპირ და უშუალო ზიანს აყენებს, აღნიშნული გარემოება თავის მხრივ გასაჩივრებული აქტის ბათილად ცნობის სამართლებრივ საფუძველს წარმოადგენს. შესაბამისად, ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2019 წლის 01 აპრილის №----- გადაწყვეტილება შ-----

----- 2018 წლის 12 სექტემბრის №----- ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ, მით უფრო მაშინ, როდესაც ადმინისტრაციულ საჩივარს, როგორც უფლების დაცვის საშუალებას, მხარისთვის განსაკუთრებული ინტერესი გააჩნია და ადმინისტრაციული წარმოება ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებით გულისხმობს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის კანონიერების გადამოწმებას, რომელიც თავის თავში მოიცავს აქტის, როგორც ფორმალური, ისე მატერიალური კანონიერების გადამოწმებას. სასამართლო მიუთითებს, რომ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს, როგორც საჩივრის განმხილველ ორგანოს, გასაჩივრებული აქტის კანონიერებისა და მიზანშეწონილობის გადამოწმების ვალდებულება წარმოეშვა მაღალი

ხარისხით, რაც გულისხმობს იმას, რომ მის მიერ გამოკვლეული უნდა ყოფილიყო საქმისთვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და აღნიშნულის საფუძველზე მიღებული უნდა ყოფილიყო გადაწყვეტილება საჩივრის დაკმაყოფილების ან საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-10 მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, თუ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემული იყო საქმის გარემოებების სათანადო გამოკვლევის გარეშე, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია აანაზღაუროს პროცესის ხარჯები მის სასარგებლოდ გადაწყვეტილების გამოტანის შემთხვევაშიც.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად კი, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან.

მოცემულ შემთხვევაში საქმეში წარმოდგენილი სახელმწიფო ბაჟის გადახდის ქვითრით დასტურდება, რომ მოსარჩელის მიერ სარჩელზე გადახდილია სახელმწიფო ბაჟი 175.80 (ას სამოცდათხუთმეტი ლარის და ოთხმოცი თეთრის) ლარის ოდენობით. შესაბამისად, სარჩელის დაკმაყოფილების გამო, მოპასუხეს - სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს, მოსარჩელე შ-----
----- სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს 175,80 ლარის გადახდა ამ უკანასკნელის მიერ სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის სანაცვლოდ.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, მე-3, მე-4, მე-10, 22-ე, 32, მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. შ----- სარჩელი დაკმაყოფილდეს;
2. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს

საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის 2018 წლის 27 აგვისტოს №----- გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის შესახებ;

3. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2019 წლის 01 აპრილის №----- გადაწყვეტილება №----- 2018 წლის 12 სექტემბრის №----- ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ;

4. სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს №----- სასარგებლოდ დაეკისროს №-----სათვის გაწეული სამედიცინო მომსახურების ღირებულების ანაზღაურება 5860,13 ლარის ოდენობით;

5. სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს შპს „ა-----ს“ სასარგებლოდ დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის ანაზღაურება 175,80 (ას სამოცდათხუთმეტი ლარის და ოთხმოცი თეთრის) ლარის ოდენობით;

6. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს მხარეთათვის დასაბუთებული გადაწყვეტილების გადაცემიდან 14 (თოთხმეტი) დღის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე თბილისი, გრ. რობაქიძის N7ა) სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის (მდებარე თბილისი, დ. აღმაშენებლის ხეივანი მე-12 კმ. N6) მეშვეობით.

მოსამართლე

ლეილა გოგიშვილი